

D E C I Z I E nr. 829/31.05.2017

privind soluționarea contestației formulate pentru d-na GE, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR/22.02.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice cu adresa nr. ARG_AIF/13.02.2017, înregistrată la Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR/22.02.2017, asupra contestației formulate de avocat pentru

d-na GE
CNP:
cu domiciliul în

înregistrată la A.J.F.P. Arad sub nr. ARG_REG/07.02.2017, la AJFP Arad – Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF/08.02.2017 și la Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR/22.02.2017.

*Referitor la **obiectul contestației**, se rețin următoarele:*

Deși în contestația formulată exprimarea este: „Subsemnații GA și GE”, din cuprinsul acesteia rezultă că obiectul contestației este Decizia de impunere nr./21.12.2016 privind impozitul pe venit și contribuții sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Decizia de impunere nr./21.12.2016, rezultă că aceasta este emisă pe numele d-nei GE, organele de inspecție fiscală stabilind în sarcina petentei un impozit pe venitul din tranzacții imobiliare în sumă de lei.

Astfel, D.G.R.F.P. Timișoara se va investi cu soluționarea contestației formulată de petenta GE împotriva Deciziei de impunere nr./21.12.2016 privind impozitul pe venit și contribuții sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice emisă de AJFP Arad - Inspecție Fiscală pe numele d-nei GE.

Suma totală contestată este în cuantum de lei și reprezintă impozit pe venitul din tranzacții imobiliare stabilit în sarcina d-nei GE prin Decizia de impunere nr./21.12.2016.

Contestația a fost semnată de reprezentanta legală a petentei, avocat, la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original (purtând

numele clientei GE), în conformitate cu art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate (28.12.2016) prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestația formulată, reprezentanta petentei solicită anularea actului administrativ contestat, respectiv Decizia de impunere nr./21.12.2016, în considerarea următoarelor motive:

La data de petenta, împreună cu soțul, a înstrăinat imobilul proprietatea sa situat în, numiților X1 și X2, cei care s-au ocupat de perfectarea actelor de înstrăinare a imobilului, recomandând Notarul Public la care au perfectat contractul de vânzare-cumpărare. Petenta arată că, la data perfectării, a semnat înscrisurile prezentate și întocmite de Notar, precum și că a achitat taxele calculate de către acesta.

În urma inspecției fiscale aferentă perioadei 01.01.2012-31.12.2012, organele de inspecție fiscală au emis decizia atacată, conform căreia este obligată la plata unui impozit suplimentar de lei. Reprezentanta petentei consideră că nu are nicio culpă în situația creată, motiv pentru care nu poate fi obligată să achite suma stabilită suplimentar, arătând că în prezent are probleme de sănătate și este în imposibilitatea de a achita suma stabilită suplimentar.

II. Prin Raportul de Inspecție Fiscală încheiat la data de 21.12.2016, înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. .../21.12.2016 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr./21.12.2016 emis pe numele d-nei GE, contestată, organele de inspecție au constatat următoarele:

Conform contractului de vânzare – cumpărare autentificat sub nr. ... din, doamna GE, împreună cu soțul, a vândut un imobil înscris în CF nr. ..., provenită din conversia de pe hârtie a CF nr. ... dobândit prin întreținere (convenție), constând din suprafața totală de 824 mp teren intravilan, cu prețul de ... euro, aferent dreptului de proprietate asupra cotei de 1/10 parte din imobil. Petenta a achitat: onorariu, impozitul datorat pentru cota de 1/10 și servicii de publicitate imobiliară aferentă tranzacției imobiliare.

Totodată, doamna GE, în calitate de vânzător a procedat la ieșirea din indiviziune asupra cotei de 9/10 parte a imobilului descris mai sus, consimțind întabularea dreptului de proprietate în favoarea domnului X1 și a doamnei X2, contra unei sulte de ... euro (... lei) aferent cotei de 9/10, fără plata impozitului stabilit la art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală au stabilit că dreptul de proprietate este transferat în întregime și nu în cotă parte de 1/10, fiind îndeplinite formalitățile de întabulare, motiv pentru care au stabilit în sarcina petenei un impozit pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal în sumă de lei, făcând aplicațiunea art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile petentei, precum și actele normative în vigoare pentru cauza analizată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care petenta GE deși contestă obligația fiscală în sumă de lei, nu aduce argumente și nu invocă temeieri de drept în susținerea propriei cauze.

În fapt, la data de a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr. ... încheiat la Biroul Notarial ... prin care petenta GE, a înstrăinat cota de 1/10 din imobilul înscris în CF nr. ..., provenită din conversia de pe hârtie a CF nr. ... dobândit prin întreținere (convenție), constând din casă și suprafața totală de 824 mp teren intravilan; urmare acestui contract a fost instituită starea de indiviziune între proprietarii imobilului în cote de 1/10.

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, doamna GE, a procedat la ieșirea din indiviziune asupra cotei de 9/10 parte a imobilului descris mai sus, consimțind întabularea dreptului de proprietate în favoarea domnului X1 și a doamnei X2, contra unei sulte de ... euro (... lei) aferent cotei de 9/10, fără plata impozitului stabilit la art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare.

Astfel, *afirmațiile petentei că la data de - data perfectării tranzacției, a semnat înscrisurile prezentate și întocmite de Notar, precum și că a achitat taxele calculate de către acesta, considerând că nu are nici o culpă în situația creată, motiv pentru care nu poate fi obligată să achite suma stabilită suplimentar*, acestea nu pot fi luate în considerare în cauza dedusă judecății, deoarece potrivit art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilii care realizează venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal datorează un impozit pe venit, iar petenta nu a prezentat motive de drept în susținerea acestei afirmații și nici dovezi pe care să își întemeieze contestația, conform art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul procedură fiscală:

„ART. 269

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; (...)"

în condițiile în care d-na GE, în calitate de contribuabil controlat, nu numai că nu a motivat contestația formulată cu motive de fapt și de drept, și nici nu a prezentat vreun înscris de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală în scopul clarificării situației sale fiscale:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)"

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii."

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului**.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr.3250/2010 din dosarul 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale faptul că „*motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedeținerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată*”.

Pentru toate aceste motive, se constată că în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală, au stabilit că, deoarece dreptul de proprietate este transferat în întregime și nu în cotă parte de 1/10, fiind îndeplinite formalitățile de întabulare, pentru cota de 9/10 petenta datorează un impozit pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, făcând aplicațiunea art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în sumă de lei.

Pe cale de consecință, cu privire la suma de lei reprezentând impozit pe venit stabilită în sarcina petentei GE, având în vedere faptul că petenta, prin reprezentantul legal av., nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept, prin care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea stabilită de inspecția fiscală, *se va respinge contestația ca nemotivată*, în baza prevederilor art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror:

“ART. 280 Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”, coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;”

Referitor la alegațiile reprezentantei petentei din contestația formulată în legătură cu nelegalitatea deciziei de impunere contestate, invederăm acesteia următoarele:

În drept, potrivit art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilii care realizează venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal datorează un impozit pe venit, astfel:

„CAP. VIII¹

Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

(...)

Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

ART. 77¹

(1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum și pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv;
- b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:
 - 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
 - peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv.
- (2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:
 - a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;
 - b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.
- (3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbatută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.
- (4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.”

Cu privire la aplicarea dispozițiilor legale precitate, Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 cu modificate și completate ulterioare, precizează următoarele:

► ART. 77¹ alin. (1) din Codul fiscal este explicitat la pct. 151², astfel:

„Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 77¹ din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credentierul, transmitătorul în cazul contractului de întreținere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacție etc., cu excepția transferului prin donație.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții, coschimbașii, cu excepția schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situație în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donație, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este și persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moștenitorilor legali sau testamentari, precum și legatarilor cu titlu particular;

(...)

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, dare în plată, tranzacție, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătorești și altele asemenea;

e¹) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii.

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condițiile dreptului comun.

(...)"

► ART. 77¹ alin. (1) din Codul fiscal este explicitat la pct. 151³. :

„151³. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și orice alte acte normative cu caracter reparatoriu. Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți. Dovada calității de soț, rudă sau afîn se face cu acte de stare civilă. Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite în condițiile prevăzute la paragrafele 1 și 2 va fi supusă impozitării, cu excepția transmiterii dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

Face excepție de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul

afacerii definite conform pct. 41 din normele metodologice date în aplicarea art. 48 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă.

În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datorează impozit.”

Legea nr. 287 din 17 iulie 2009 privind Codul civil, în vigoare din 01 octombrie 2011:

“ART. 676

Regulile privitoare la modul de împărțire

(1) Partajul bunurilor comune se va face în natură, proporțional cu cota-parte a fiecărui coproprietar.

(2) Dacă bunul este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se va face în unul dintre următoarele moduri:

a) atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unuia ori a mai multor coproprietari, la cererea acestora;

b) vânzarea bunului în modul stabilit de coproprietari ori, în caz de neînțelegere, la licitație publică, în condițiile legii, și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cu cota-parte a fiecăruia dintre ei.

ART. 680

Efectele juridice ale partajului

(1) Fiecare coproprietar devine proprietarul exclusiv al bunurilor sau, după caz, al sumelor de bani ce i-au fost atribuite numai cu începere de la data stabilită în actul de partaj, dar nu mai devreme de data încheierii actului, în cazul împărțelii voluntare, sau, după caz, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

(2) În cazul imobilelor, efectele juridice ale partajului se produc numai dacă actul de partaj încheiat în formă autentică sau hotărârea judecătorească rămasă definitivă, după caz, au fost înscrise în cartea funciară.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că la data de, petenta, prin contractul de vânzare - cumpărare a transferat cumpărătorilor cota de 1/10 din imobilul înscris în CF nr. ..., provenită din conversia de pe hârtie a CF nr. ... dobândit prin întreținere (convenție), constând din casă și suprafața totală de 824 mp teren intravilan. Impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare achitându-se de către petentă doar pentru cota de 1/10 din imobil care a făcut obiectul contractului de vânzare – cumpărare nr. .../.....

Totodată, doamna GE procedează la ieșirea din indiviziune asupra cotei de 9/10 parte a imobilului descris mai sus, consimțind întabularea dreptului de proprietate în favoarea domnului X1 și a doamnei X2, contra unei sulte de ... euro (... lei) aferent cotei de 9/10, fără plata impozitului stabilit la art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală au stabilit că dreptul de proprietate este transferat în întregime și nu în cotă parte de 1/10, fiind îndeplinite formalitățile de întabulare, motiv pentru care în sarcina petenei a fost stabilit impozit pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, făcând aplicațiunea art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în sumă de lei.

Doctrina juridică definește partajul ca fiind o operațiune juridică prin care se sistează starea de proprietate comună, în sensul că bunurile stăpânite în comun se împart, în materialitatea lor, între titulari.

Din starea de fapt constatată conform documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că petenta, a vândut cota de 1/10 din imobilul situat în Mun., conform contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. ... din, cu prețul de ... euro, și au procedat la ieșirea din indiviziune (pentru cota de 9/10) printr-un partaj voluntar în schimbul unei sume de bani, respectiv ... euro, operațiuni juridice notate în cartea funciară, pentru opozabilitate *erga omnes*.

Pe cale de consecință, urmare celor două operațiuni juridice succesive, domnul X1 și doamna X2 au devenit proprietari exclusivi ai imobilului situat în Mun.

Consecința fiscală rezultată din încheierea celor două acte juridice distincte, îl reprezintă faptul că petenta deși nu mai deținea vreun drept de proprietate asupra imobilului în cauză, a plătit un impozit pe venitul din transferul proprietăților din patrimoniul personal **doar pentru cota de 1/10** din imobil și nu a fost impozitată pentru cota de 9/10, dreptul de proprietate fiind transferat în întregime și nu în cotă parte.

Dispozițiile legale care reglementează impozitul pe venitul din transferul proprietăților din patrimoniul personal se regăsesc la art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care legiuitorul a prevăzut următoarea structură:

- la alin. (1) este definit venitul din transferul proprietăților din patrimoniul personal și modul în care acesta se calculează;
- la alin. (2) sunt prevăzute cazurile în care impozitul aferent acestei categorii de venituri nu se datorează, legiuitorul enumerând cele două cazuri de la lit. a) și b);
- la alin. (3) este reglementată situația privind transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire, situație care nu se circumscribe cauzei supuse soluționării;
- următoarele aliniate conțin reguli privind modul de calcul al impozitului, respectiv reguli care referă la notarii publici, care nu au relevanță în cauza supusă soluționării.

Analizând efectele produse în cazul celor două tipuri de contracte, respectiv constitutiv și declarativ de drepturi, se rețin următoarele:

- contractele *constitutive sau declarative* de drepturi sunt acele contracte prin care se operează transmiterea drepturilor reale, iar
- contractele *declarative de drepturi* consfințesc între părți situații juridice preexistente, cu efecte pentru viitor.

Învederăm că prin Vechiul Cod civil, partajul nu reprezenta un act translativ de proprietate, având un efect declarativ de drepturi, situație în care partajul voluntar nu reprezenta un transfer de proprietate susceptibil de impozitare, în condițiile în care în urma partajului nu sunt obținute drepturi noi în patrimoniul foștilor coproprietari, ci dimpotrivă, aceștia dețin calitatea de proprietar încă de la data dobândirii dreptului de proprietate comună.

Odată cu intrarea în vigoare a Noului Cod Civil situația se schimbă, în reglementarea actuală (în vigoare și în anul 2012 când s-a realizat partajul) partajul nemaiproducând efecte declarative, ci constitutive (a se vedea G. Boroi, C.A. Anghelescu, B. Nazat „Curs de drept civil. Drepturi reale principale” Edit. Hamangiu, 2013, pag. 85 și urm.).

În acest sens, conform art. 680 alin. (1) - invocat atât în adresa Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, cât și de petenți – în cazul partajului voluntar, fiecare coproprietar devine proprietarul exclusiv al bunurilor ce i-au fost atribuite numai cu începere de la data înscrisă în actul de partaj, nu anterior acestei date, ca și în reglementarea vechiului cod.

În literatura de specialitate partajul voluntar este o întreținere, astfel că sunt incidente dispozițiile art. 557 alin (1) din Noul Cod civil care reglementează modul de dobândire a dreptului de proprietate, astfel:

„Art. 557. - (1) Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin întreținere, moștenire legală sau testamentară, accesiune, uzucapiune, ca efect al posesiei de bună-credință în cazul bunurilor mobile și al fructelor, prin ocupațiune, tradițiune, precum și prin hotărâre judecatorească, atunci când ea este translativă de proprietate prin ea însăși.”

Pe cale de consecință, în considerarea celor mai sus prezentate, rezultă că prin partajul voluntar realizat de părțile semnatare ale contractului de vânzare – cumpărare (cele două operațiuni juridice efectuându-se în aceeași zi) s-a realizat transmiterea întregului bun imobil către cumpărătorii X1 și X2, partajul reprezentând un mod de dobândire a proprietății, prin transferul dreptului de proprietate către cumpărători (inițial cota de 1/10 prin contract de vânzare – cumpărare, ulterior prin partaj voluntar cota de 9/10), aceștia devenind proprietarii exclusivi ai imobilului înscris în CF nr. 136 Sânicolaul Mic.

Învederăm că, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că între petenta GE și respectiv domnul X1 și doamna X2 ar exista vreun grad de rudenie

până la gradul al III-lea inclusiv, care să fie supus analizei organului de soluționare a contestației competent, vis-à-vis de excepția stipulată de legiuitor la alin. (2) al art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, situație în care devin incidente dispozițiile art. 77¹ alin. (1) din aceeași normă legală, în virtutea principiului general de drept *tempus regit actum* în condițiile dispozițiilor conținute de Noul Cod civil invocate partajul reprezintă unul din modalitățile de dobândire a proprietății.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu dispozițiile art. 77¹ alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 151² și pct. 151³ din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 cu modificate și completate ulterioare, art. 557, art. 676, art. 680 din Legea nr. 287 din 17 iulie 2009 privind Codul civil, art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1 lit. b) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- *respingerea ca nemotivată* a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr./21.12.2016 privind impozitul pe venit și contribuții sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice emisă de AJFP Arad – Inspecție Fiscală pentru suma de lei, reprezentând impozit pe venit stabilit în sarcina d-nei GE.

- prezenta decizie se comunică la:

- GE;

- AJFP Arad – Inspecție Fiscală,

cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,